

la tribuna

retalls

La quarta branca del sistema de benestar

Des de Demòcrates per Andorra pretenen consolidar un model de serveis socials de tall liberal, en què l'Estat té un paper absolutament residual i assistencial

MARIONA GONZÁLEZ

Consellera general del grup parlamentari socialdemòcrata

Dijous passat el Consell General va aprovar la presa en consideració de la proposició de llei de serveis socials i sociosanitaris. Estem davant d'una bona notícia perquè Andorra començarà a posar fil a l'agulla a una tasca que tenia pendent amb la regulació i garantia del dret a les persones a accedir als serveis socials. No obstant això, aquesta bona notícia ve acompanyada de molts interrogants que ens preocupen.

I és que mentre que els socialdemòcrates defensem que els serveis socials han de ser la quarta branca del sistema de benestar, des de Demòcrates per Andorra pretenen consolidar un model de serveis socials de tall liberal, en què l'Estat té un paper absolutament residual i assistencial. La proposta demòcrata deixa ben clar que és l'Estat qui "constitueix la darrera xarxa protectora que assegura la cobertura de les necessitats mínimes de les persones en situació de necessitat sense recursos ni familiars o persones obligades".

Mentre que els socialdemòcrates pensem que aquest text legislatiu hauria de constituir un dels projectes més ambiciosos i estratègics d'aquesta legislatura, des de DA devaluen la proposició de llei des del moment que, per exemple, la presenten sense una memòria explicativa i una memòria econòmica.

Tal com vaig defensar durant la meua intervenció, des del grup parlamentari socialdemòcrata esperàvem més valentia per part de DA abordant de forma més decidida un canvi conceptual més profund en aquesta transcendental qüestió, abandonant definitivament la consideració clàssica ja superada d'entendre els serveis socials com un sistema de protecció de segona categoria, destinat a la distribució d'ajudes gairebé graciabls. En contrapartida, insisteixo que els socialdemòcrates considerem els serveis socials com la quarta branca del sistema de benestar, equiparant-los a l'educació, la salut i al sistema públic de pensions. En aquest sentit, és bàsic acabar de determinar de forma inequívoca la configuració del dret d'accés als serveis socials com un dret subjectiu de

ELS SOCIALDEMÒCRATES EQUIPAREM ELS SERVEIS SOCIALS A L'EDUCACIÓ, LA SALUT I LES PENSIONS

caràcter universal, orientat a la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i el progrés social, enfortint, d'aquesta manera, la seva associació amb el concepte de dret en contraposició al concepte d'ajuda.

Quants dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país que s'han vist abocats a una situació de vulnerabilitat, quan no de necessitat, havent gaudit no fa tant d'una situació benestant, es podien imaginar que arribarien a viure una situació com la que actualment estan vivint?

Quants haurien aleshores, imaginat que es veurien en la necessitat d'acudir als sistemes públics de solidaritat i protecció social?

Doncs aquest exemple il·lustra a la perfecció la impossibilitat de negar el caràcter universal que s'ha d'atribuir a aquests serveis, ja que ningú és immune al capgirament de la seva situació personal i, consegüentment, al trànsit d'una situació estable més o menys benestant, cap a una situació de vulnerabilitat potencial.

La configuració de dret subjectiu de caràcter universal a què m'acabo de referir, entronca, a l'entendre dels socialdemòcrates, amb el principi de responsabilitat pública, que l'Estat no pot eludir, tal com pretenen els Demòcrates, traspasant la seva responsabilitat en la provisió i finançament dels serveis socials a un seguit d'obligats fami-

liars encara que no formin part del nucli convivencial, és a dir, encara que no convisquin en el mateix domicili.

Per tant, és cabdal que aquest principi de responsabilitat pública substitueixi el principi de coresponsabilitat previst a la proposició de llei. En aquest punt és bàsic recordar que Andorra ha ratificat la Carta Social Europea i, per tant, s'ha compromès a organitzar serveis que contribueixin al benestar i al desenvolupament de les persones i a la seva integració social. Tanmateix, la nostra Constitució proclama la vigència a Andorra de la Declaració Universal dels Drets Humans i, per tant, obliga els poders públics a garantir a les persones el dret a un nivell de vida adequat que els asseguiri els serveis socials necessaris. Estem doncs davant d'obligacions i responsabilitats assumides pels poders públics.

Així doncs, el model de serveis socials de DA a la pràctica pretén

TOT AIXÒ ESTÀ EN CLARA CONFRONTACIÓ AMB EL PRINCIPI D'ESTAT SOCIAL DE LA NOSTRA CONSTITUCIÓ

que, en primera instància, es traslladi la responsabilitat del finançament d'aquests serveis a aquests parents i altres persones obligades -insisteixo, encara que no convisquin en el mateix nucli familiar del sol·licitant- que d'entrada, hauran de fer front al cost dels serveis que el propi beneficiari no pot pagar per falta de recursos econòmics. L'Estat només intervindrà quan els beneficiaris i els diferents obligats no disposin de mitjans econòmics i, amb tot això, se'ls farà reconèixer el deute.

Tot això està en clara confrontació amb el principi d'Estat social que proclama la nostra Constitució que de forma ineludible hauria de lligar el dret d'accés a aquests serveis a la condició de ciutadà i no a la condició de pobre de solemnitat, com sembla establir-se en el text dels demòcrates.

21/05/2013
Manuel Cuyàs
▶ AVUI

LA LLEI I L'OS

Tot perfectament calculat. Debiliten el català primer al País Valencià, després a les Balears i finalment a l'Aragó i quan estem envoltats ens envien la bomba de la nova llei d'educació amb la intenció no només d'infligir dany al cor mateix de l'idioma sinó també de dividir-nos des de l'edat escolar. [...]

21/05/2013

Editorial

▶ EL PAÍS

ENROC

La resistència alemanya a un canvi de la política econòmica a l'eurozona aflora periòdicament amb declaracions de fermesa en les retallades pressupostàries i crítiques explícites als països que, com França, rebutgen la tesi d'una recepta única per sortir de la recessió. Berlín nega canvis substancials d'estratègia econòmica després de les eleccions de setembre, amb prou feines accepta suavitzacions en les condicions d'austeritat o ritmes més pausats per executar els ajustos exigits. [...]

21/05/2012

Editorial

▶ LA VANGUARDIA

ADÉU A MOURINHO

L'entrenador més polèmic de la lliga espanyola, l'home que ha aconseguit minvar en tres anys una part molt important del prestigi de l'entitat que li pagava (al voltant de 15 milions d'euros bruts) i un dels esportistes més maleducats que es passegen pels terrenys de joc, que ha intimidat àrbitres i que ha utilitzat el seu caràcter despòtic en el seu propi vestuari, deixarà el Reial Madrid en molt poques setmanes. [...]